

Tematyka:

Wyprawa „Szlakiem solnym po Nowej Soli”, powiedzie was po uliczkach miasta Nowa Sól prezentując interesującą historię tego miejsca związaną z solą.

Za nami Muzeum, idziemy prosto
Ulicą wąską, czujemy się bosko
Ulica Wróblewskiego
Potrzeba nam tego

Tutaj, lat trzysta temu
Przybyli bracia do swego eremu
W swojej modlitwie i pracowitości
Przydali miastu wielu obfitości

Nowe osiedle wkrótce postawili
Także wielką fabrykę nici otworzyli

Nitka niezbędna do worków tworzenia
Wnet się przydała do soli wożenia

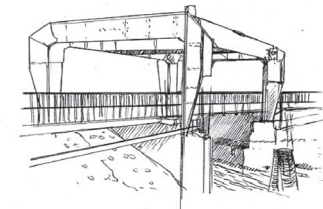
W lewo, w prawo spoglądamy
I przez skrzyżowanie prosto podążamy
Wchodzimy „pod strzechę” tam, gdzie upominki
Idealne dla całej rodzinki

W tym starym spichlerzu o zgodę pytamy
I „na górę” się wspinamy
Stoi tu dźwig na wielkiej ławie
Którym do góry wciągali na raz tonę soli prawie

Nowosolski $\frac{8}{5}$ zostaw już za sobą

I ruszaj dalej nadodrzańską drogą
Dojść do końca ulicy
I kieruj się do swojej lewicy

Wzdłuż kanału gnamy i w stronę żurawi podążamy
Most zwodzony – prawie jedyny w Europie mijamy
Na rowery uważamy

Na przeciw stoczni siadamy
I odpoczywamy
Kierujemy wzrok na lasy
Tam kolejna część tej trasy

Jak stoczniovcy w Gdańsku, stoczniovcy w Gdyni
My się swoich stoczni także nie wstydzimy
Jak przed wiekami wciąż barki budują
Do konstrukcji, których stali nie żałują

W cieniu stoi promenady
Ten jegomość całkiem blady
Jest on dzielny, jest on silny
I postument ma stabilny
Ciągłe działa niestrudzenie
By ratować swoje plemię

Promenadą wciąż zmierzamy
Do pagórka docieramy
Wciąż „harcerski” lecz już nowy
Bo ma $\frac{2}{2}$ widokowy

Okrąż go w lewo tuż pod drzewami
Niech latarnie będą twymi drogowskazami

Dojść do placu i obróć się w prawo
Zobaczysz budynek wyglądający słabo
W czasach swej świetności
był on magazynem solnych różnaitości

Stań twarzą do $\frac{4}{4}$ solnego

Skieruj się w lewo od numeru pierwszego
Idź „kostką” koło budynku wiekowego
Aż do pomnika $\frac{3}{3}$ kamiennego

Gwarno tu było przed wiekami
Miejsce spotkań żeglarzy z rybakami
Obie profesje często tu bywały
Z darów Odry się bowiem utrzymywały

